

kunstleven van dit jaar — danken wij aan het gelukkig initiatief van den Kunsthandel Santee Landweer, die reeds zooveel opmerkelijke buitenlandse kunst hier introduceerde. En dit werk is gelijk haar persoon, eenvoudig, eerlijk, krachtig. Het is niet specifiek-vrouwelijk. De eerste indruk, dien men bij haar werk krijgt, is, dat haar schilderen recht uit het hart komt en geen litteraire of intellectueele bijmengsels vertoont. Er zijn geen overwegingen van styleering, geen neigingen tot opzettelijkheden. Invloeden van stroomingen als expressionisme, neo-realisme, enz. ziet men bij haar niet. Minder dan de vorm moet het licht haar sterk interesseeren; in haar landschappen en enkele voor een raam geplaatste stillevens ontwaart men deze liefde om uitdrukking te geven aan het licht in zijn verschillende gesteldheden. In zooverre zou men haar een late luministe kunnen noemen en wordt het feit verklaard, dat haar werk ons Hollanders zoo na staat. Geen wonder, dat zij verrukt is van het dampige, de omtrekken verzachtende, kleuren-versmeltende licht van Holland!

Haar gevoelige waarneming van het licht blijkt het beste, wanneer men een vergelijking maakt tusschen werk uit Parijs, als b.v. bloemen voor een geopend venster, in die wat grijze, nog noordelijke atmosfeer van de hoofdstad, haar landschappen langs de Dordogne met het verzadigd groen van boomen en weiden en de doeken uit de Midi met het klare, droge licht, dat de omtrekken hard maakt. In al dit werk en ook in de stillevens toont mej. Kwiatkowska zich overigens een coloriste van beteekenis. De vaste structuur van haar doeken treft evenzeer als haar voortreffelijk teekenen en wie aan dit laatste mocht twijfelen zal zich wel gewonnen moeten geven, als hij haar meesterlijke sanguines van naaktfiguren ziet, of de enkele geschilderde figuurstukken van haar hand, gelijk het hierbij afgebeelde, dat treffend is door zijn muzikale rythme, mooie compositie en voorname, blank gehouden kleur.

Bij deze sanguines, teekeningen in rood krijt van vrouwelijke naakten, waarin dan het haar en soms een omtrek met blauwe inkt is weergegeven, moet men wel even stilstaan. Zulke krachtige, technisch zoo volkomen gave, warm-levende evocaties van het naakt als deze van Het Kwiatkowska ziet men niet vaak, De meesterlijke hanteering van het krijt zegt al genoeg van haar ongewone begaafdheid. Maar verder! Hoe heeft zij de macht om in deze naakten de volumina te laten spreken, de contouren in één zwaai neer te schrijven en het geheel te sluiten in een vaste compositie! Het is zoo uitermate plastisch, dat men het zou kunnen houden voor studies van een beeldhouwer.

Zoo leerden wij mej. Kwiatkowska kennen als een zeer begaafde schilderes van groote veelzijdigheid. Dat haar werk ons Hollanders zoo vertrouwd lijkt, kan men toeschrijven aan haar subtiele gevoeligheid voor het licht, de intimiteit van sommige stillevens en de aan Rubens herinnerende teekeningen van vrouwelijke naakten.